ศีลส่องใจ ...!!

นำเสนอเมื่อ : 9 พ.ค. 2552

ศีลส่องใจ.....

สะอาดกายไร้ธุลีนิรทุกข์

เจริญวัยได้สุขทุกสถาน

สะอาดใจไร้ธุลีกิเลสมาร

เจริญสุขทุกกาลนั้นมงคล

สังคมมนุษย์เป็นสังคมที่ดำเนินชีวิตและทำกิจกรรมร่วมกันบ่อยครั้ง

ที่เราจะเห็นภาพแห่งความขัดแย้ง แย่งอาหารกันกิน แย่งถิ่นกันอยู่ แย่งคู่กันครอง
ซึ่งล้วนแต่เป็นความวุ่นวายหมนหมองที่เกิดขึ้นในสังคมมนุษยอยางแทจริง
จากความตองการขั้นพื้นฐานของชีวิตและเรียกรองสิ่งที่ตองการจนเกินพอดี อันนำมาซึ่งการย่ำยีบีฑามนุษย์ด้วยการประหัตประหารกัน
ดวยสงครามและความโลภนานา เริงราอยู่ในกามารมณ นิยมในวาจาวาราย พาใจพากายใหหลงไหลไปกับสุรายาเสพติดและอบายมุขตางๆ

พระพุทธศาสนาจึงเป็นดุจยาขนานเอกที่จะเสกสรรมนุษย์ให้หลุดพ้นจากความมืดมิดในใจพาให้พบความสว่างไสวด้วยแสงแห่งปัญญา

เป็นดังสายฝนที่โปรยปรายมาจากฟากฟ้าให้ความเย็นชุ่มฉ่ำใจ ดุจน้ำอมฤตที่หล่อเลี้ยงใจคนทั้งโลก
ปัดเป่าทุกข์โศกใหจางหายไปจากใจ ศีลจึงเป็นดังยาคอยบรรเทาไฟ คือ กิเลส ที่เป็นเหตุเผาผลาญกายใจใหรอนรน
ไม่ใช่สับสนวุ่นวายไปกับปัญหาตางๆๆ เป็นระเบียบที่ควบคุม กาย วาจา ที่ทำให้ชีวิตมีคุณคา งามสงาทุกวัย เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มี ๕
ประการ อันเป็นพื้นฐานที่เป็นระเบียบวินัยของชีวิต เรียกวา เบญจศีล ดังนี้

๑ เจตนางดเว้นจากการฆ่าสัตว์ อาฆาตพยาบาทเบียดเบียนกัน ในบรรดาความอยาก ความอยากมีชีวิตถือเป็นยอดสูงสุด
การมีชีวิตคือการมีโอกาสไดทุกสิ่งทุกอยาง การสิ้นชีวิตคือการสิ้นทุกสิ่งทุกอยาง ผลแหงความโหดรายทำลายชีวิต ทำใหอายุสั้น
ตองหมั่นชำระโทสะดวยธรรม คือเมตตากรุณา ชวยเหลือเอื้ออาทรกันและกัน

๒. เจตนางดเว้นจากการลักทรัพย์ ดำเนินชีวิตด้วยการไม่เบียดเบียนทรัพย์สินและละเมิดกรรมสิทธิ์ของผู้อื่น
ผู้ขโมยทรัพยของผูอื่น แมจะไดทรัพยมา แตก็เป็นฝายสูญเสียประโยชน์ คือเสียมนุษยธรรมในใจของเรา
ปัญญาคือธรรมชาติติดตัวมนุษย์ แตมนุษยไมใชปัญญาหาเลี้ยงชีพจะมีคานาชื่นชมไดอยางไร จงใชสันโดษขจัดความโลภ
ประกอบสัมมาอาชีวะ มีอาชีพสุจริตยุติธรรมอยูกับสิ่งที่มี ไมใชสิ่งที่ฝันและทำการงานนั้นใหดีที่สุด

๓.เจตนางดเว้นจากการประพฤติผิดในกามทั้งหลาย ความรักเป็นเครื่องยึดโยงให้เกิดความผูกพันเป็นที่สุด
แต่ศาสตราที่คอยบั่นความรักใหขาดสะบั้นคือการนอกใจการนอกใจในคูครองของตนจึงเป็นอาวุธทำลายความไววางใจในครอบครัว
เพื่อปองกันการแตกราวในหมูมนุษย์ จงยินดีในครูครองของตน ระวังตนไม่ให้ถูกความใครครอบงำ เปลี่ยนจากควาใครในกาม
เป็นความใครีในธรรม

๔. เจตนางดเว้นจากการพูดเท็จ คำหยาบ ส่อเสียด เพ้อเจ้อ แม้เราจะสามารถโกหกคนได้หลายคน
แต่เราไม่อาจโกหกตนเองได คนพูดเท็จคือคนทำลายสัจธรรม ผู้ทำลายสัจธรรมยอมเป็นคนไม่นาเชื่อถือ
ควรพูดแตคำจริงและไพเราะออนหวาน กอประสานประโยชนแกชนทุกหมูเหลา

๕. เจตนางดเว้นจากการดื่มสุรา สิ่งมึนเมาและยาเสพติดทุกชนิด สงครามดับชีวิต ยาเสพติดดับอนาคต
น้ำเมาทำให้ผู้ดื่มเป็นคนประมาทขาดสติ ขาดการเฝาดูตนเอง หลงลืมหนาที่ของตน มีทั้งความดีที่ตนควรกระทำ
นำเมาคือตัวการทำลายสติและสมรรถภาพทางจิต ให้เสื่อมโทรามลงไป ควรใชสติสัมปชัญญะพิจารณาตนเอง เพื่อกำจัด โลภะ โทสะ
โมหะใหหมดไป

น้ำฝน น้ำประปา เพียงชำระความสกปรกทางกาย แต่ศีลเป็นดุจน้ำที่ชำระมลทินทางกายวาจาและรดใจให้ชุ่มเย็นไปด้วย

ไม่มีความเย็นใดจะเย็นเทียมเท่าความเย็นแห่งผู้มีศีล ไม่มีกลิ่นใดจะส่งพลังหอมหวลทวนลมและตามลมได้เท่ากลิ่นแห่งศีล
ไม่มีอาภรณ์ประดับใด จะทำให้บุคคลงามสงาไดเทากับอาภรณ์คือศีล ไม่มีบันไดกาวขามใดจะสูงสงเทากับบันไดแหงศีล
เพราะศีลคือบันไดที่ยังผูปฏิบัติใหกาวขามสูสวรรคและกาวขาวสูประตูแหงนิพพานในที่สุด เพราะฉะนั้น พึงชำระศีลใหบริสุทธิ์หมดจด
และปัญหาตางๆ ในสังคมจะหมดไป

มีศีลธรรมนำให้การงานสะอาด

ทั้งสามารถคุมหมู่ให้อยู่มั่น

เป็นหลักครองสังคมอุดมครัน

สถาบันสรรพ์ประชาสาธุการ

(ธรรมะรุ่งอรุณวิถีพุทธ พระครูประทีปธรรมพิมล)

ขอขอบคุณ เว็บไซต์ วัดยานนาวา